

РЕШЕНИЕ

№ 3707

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12176** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Образувано е по жалба на Й. Г. Й. и М. П. Й., като е посочено е, че се възразява във връзка с одобрен проект за работен устройствен план /РУП/ за УПИ I-835,2048 и УПИ II – 2049,2050, кв. 75, м.[жк], съгласно обявление изх. № РНД16-ТД26-1077/20/16.10.2017г.

На 20.11.2017г. по делото е постъпила писмена молба от жалбоподателите, в която се посочва, че се оспорва с искане за прогласяване на нищожност Заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017г. на главния архитект на Столична община, район Н. (жалбоподателите неправилно са посочили като издател на акта кмета на СО, район Н.). Производството по оспорване/прогласяване нищожността на Заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017г. на главния архитект на Столична община е спряно във връзка с оспорване на решение № 187/25.02.2016 г. на СОС, в частта, с която е одобрен ПУП ПР за УПИ II-2049, 2050 кв. 75, м. „Н. 1а и 1б“, по отношение границата с имот с идентификатор 68134.1386.840 по искане за прогласяване нищожността на това решение. Считано от 26.03.2021 г., с окончателен съдебен акт, оспорването на решението на СОС, в сочената част е отхвърлено.

Ответник по оспорването в отговор към искането за прогласяване нищожност е взел становище, с искане за отхвърляне на жалбата.

Конституираните в настоящото производство заинтересовани страни не вземат отношение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка доказателствата по

делото, прие следното.

Безспорна е собствеността на жалбоподателите по отношение на ПИ 68134.1386.840 и 68134.1386.841 при равни части за S идеална част, а за другата собственик е СО. Жалбата е за прогласяване нищожността на заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017г. на главния архитект на Столична община, район Н., с която е одобрен работен устройствен план за УПИ I – 835,2048 и УПИ II – 2049,2050, кв. 75, м. „Н. 1а и 1б“, СО. Искането за одобряване на РУП е от з. страна [фирма] с приложен проект за РЗП. В развитото се административно производство жалбоподателите са подали възражение, което е оставено без уважение. Съображенията на административен орган са, че имотите, за които се претендира собственост на жалбоподателите не са засегнати от разработката на РУП. В подкрепа на това, административен орган сочи влезли в сила решения на СОС за одобрено изменение на ПУП, по точно р. 408/2013, р. 637/2013 и р. 187/2017 г., с които не се предвижда запазване на стари сгради в обхвата на проекта, предвидено е високоетажно свързано застрояване. ПУП е съответен на приетия за СО ОУП – смесена устройствена зона, при посочени параметри на застрояване. РУП за посочените УПИ не засяга имотите на жалбоподателите, което е установимо от словесната редакция и приложените проекти. Имотите, в които жалбоподатели имат съсобственост с трето лице са съседни на тези, включени в РУП. С разпореждане от предходен съдебен състав е назначена и изслушана СТЕ, с оглед преценката по допустимостта – правен интерес от оспорване заповедта, с която е одобрен РУП. Заключение на СТЕ е прието от съда, като настоящ съдебен състав е длъжен да го вземе предвид. От заключението е установено, че имотите 68134.1386.840 и 68134.1386.841 са в жк Н., 1б, първият е в предвиждания на плана за разширение и озеленяване на градска артерия [улица] и не попада в собствен УПИ, а втория в южната част попада в УПИ IV-841, кв. 75, а в северната - в зона за разширение и озеленяване на [улица]; безспорно е, че и двата имота не са в обхвата на РУП, имащ отношение към УПИ I – 835,2048 и II - 2049,2050, кв. 75, при условията на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ не са засегнати от плана имоти. Имотите са съседни на УПИ II - 2049,2050, кв. 75, като не се засягат от останалата част на плана. Според заключението за обекта на разработката с одобрения РУП. За двата УПИ е предвидено свързано високоетажно застрояване, което не засяга съседния към УПИ II - 2049,2050, кв. 75 имот на жалбоподателите. Съдът е длъжен да съобрази, че застрояването е съобразено с влезлия в сила ПУП, предхождащ изработването и одобрения с оспорваната заповед РУП. Предвид това, че РУП не засяга имотите на жалбоподателите не се променя и предназначението им, което изначално е определено от ОУП, както и ПУП. От РУП не е установено по застрояване на УПИ I и II, предмет на плана предвидени сервитути да засягат имотите на оспорващите. С влезлия в сила ПУП не се засягат границите на техните имоти. От това следва, че след като имотите на жалбоподателите не се засягат за тях няма правен интерес от оспорване на РУП, одобрен с процесната заповед.

Проектът за РУП е разработен в съответствие с разпоредбите на чл. 113, ал. 2 и ал. 4 от ЗУТ. Съгласно чл. 113, ал. 1 от ЗУТ работният устройствен план се съставя за ограничена част от територията (отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти) и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план по чл. 110, ал. 1, т. 1, 2 и 3 или едновременно с него. С работен устройствен план не може да се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план. Съгласно разпоредбата на чл.

113 от ЗУТ, работния устройствен план се съставя за отделен УПИ или група такива, като с него се конкретизира действащия УПИ по отношение на разположение на сградите в плана и необходимите силуети. Конкретизацията на важни елементи от застроителния план засяга правата и интересите на заинтересуваните собственици. Съобразно разпоредбата на чл. 113, ал. 4 от ЗУТ този план определя точното разположение на сградите и отстоянията между тях до имотните граници. Работния устройствен план подлежи на самостоятелно обжалване от заинтересуваните страни и представлява индивидуален административен акт подлежащ на съдебен контрол.

Оспорващите са изключени от кръга заинтересовани страни.

Процесният РУП е изготвен въз основа на действащ Подробен устройствен план. С посочените решения на СОС е приет ПУП. Жалбоподателите са искали прогласяване нищожността на решение 187/17 г., издадено в съответствие с изменения на ПУП, приети от СОС, но с влязъл в сила съдебен акт, тази тяхна претенция е отхвърлена. Като се вземе предвид, съответствието на РУП с измененията на ПУП по решение 187/2017 г. на СОС, при безспорна липса на каквото и да е засягане на съсобствените имоти, следва единствено възможния за съда извод, че РУП е съобразен влязъл в сила ПУП, от което не се засягат имотите на жалбоподателите и те са изключени от хипотетично предвидени в закона заинтересовани лица от оспорване на административния акт. Както е видно от процесния РУП, имотите им не попадат в предмета му, а също така, влезлия в сила ПУП е предвидил различно предназначение на тези имоти, което не се засяга от РУП. В този смисъл е и заключението на СТЕ, изложено по-горе. Вещото лице е категорично, че с одобрения РУП не се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия ПУП не се допускат изменения на границите на УПИ, не се предвижда ново застрояване за тези имот с оспорвания РУП, и/или да се предвижда промяна в застрояването. От доказателствата по делото, графичната част на одобрения проект и заключението на вещото лице е видно, че имотите, върху които жалбоподателите имат вещни права е съседен на имотите, предмет на плана. С оглед на това за тях са относими предпоставките по чл. 131, ал. 2, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗУТ редакция 2015 г., визиращи съседните имоти, когато се включват в свързано застрояване и/или се предвижда промяна в застрояването им; съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана;

Новата редакция на чл. 131, ал. 2, т. 2 ЗУТ (изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) промени кръга на заинтересованите лица в производството по изменение на ПУП, изключвайки собствениците на съседните имоти, за които по действащия план е било предвидено свързано застрояване. Противно на доводите в жалбата, заповедта не одобрява подобно застрояване по смисъла на действащата редакция на чл. 131, ал. 2, т. 2 ЗУТ, след като начина, характера на застрояване и устройствените показатели са идентични с тези по влезлия в сила ПУП.

Съгласно разпоредбата на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ, заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. Алинея 2, т. 1 на чл. 131 (действаща редакция към дата на оспорване) гласи, че непосредствено засегнатите от предвижданията на

ПУП недвижими имоти са имотите, предмет на самия план. Във т. 2, т. 3 и т. 4 на същата алинея, са изброени хипотезите, при които се засягат непосредствено интересите на съседните имоти от изменението. Съседните имоти са засегнати от изменението, когато се включват в свързано застрояване и/или се предвижда промяна в застрояването им. Заинтересовани са собствениците на съседните имоти, вкл. имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния, както и когато се променя предназначението на имота, предмет на плана. Видно от представените по делото доказателства, а и от заключението на вещото лице, имотите на жалбоподателите не попадат в нито една от изброените хипотези. Това е така, поради обстоятелството, че характерът и начинът на застрояване, както и техническите параметри на процесните имоти отговарят на предвижданията на действащия застроителен и регулационен план, т.е. с издадената заповед не се разпорежда изменение в тази насока - ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 10016/27.07.2017 г. на ВАС С., Второ отделение по адм. д. № 7516/17 г.

Правният интерес на оспорващите е субективен, до степен, че жалбата е процесуално недопустима, по отношение на законосъобразността на заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017г. на главния архитект на район Н., Столична община, но това не е предмет на оспорването.

С оглед предмета на оспорване, прогласяване нищожност на административен акт, с който е одобрен РУП, съдът следва да изследва наличието на основания за нищожност.

Разгледана по същество, жалбата при въведения предмет на оспорване е неоснователна.

Заповедта е издадена от орган с делегирана компетентност, Заповед СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на Кмета на Столична община за предоставяне на функции по ЗУТ, ЗУО, ЗУЗСО и НПОРИМДЕРДТСО на длъжностни лица от столичната общинска/районна администрация, което е и служебно известно на съда, по отношение главен архитект на район от СО, който е компетентния, съгласно чл. 129, ал. 2 във вр. с чл. 113 от ЗУТ, административен орган да издаде заповед за одобряване на работен устройствен план.

Заповедта е издадена в съответствие с установената в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК форма на индивидуалния административен акт. Заповедта е мотивирана с действащ ЗРП на кв. 75, м. „Н. 1А и 1Б“, по плана на [населено място], одобрен с решение № 408 по протокол № 43 от 18.07.2013; решение 637 по протокол № 52 от 21.11.2013; решение № 187 по протокол № 9 от 25.02.2016 и решение № 165 по протокол № 30 от 06.04.2017 г., с което е извършена проверка за съответствието на изработения проект за РУП с действащия ПУП – ПЗР за имотите предмет на плана. Затова като фактически констатации в заповедта административният орган е посочил, че се запазват характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план.

При издаването на заповедта съдът не установи да са допуснати съществени процесуални нарушения на специалните правилата по Глава осма, Раздел I и II от ЗУТ, при които се одобряват устройствените планове.

Заповедта съответства на материално-правните разпоредби на закона.

Съгласно чл. 113, ал. 1 от ЗУТ, работният устройствен план се съставя за ограничена част от територията (отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти) и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план

по чл. 110, ал. 1, т. 1, 2 и 3 или едновременно с него. С работен устройствен план не може да се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план.

С оглед легалното определение за същността и целите на РУП в чл. 113, ал. 1 от ЗУТ, съдебният контрол за съответствието на заповедта с материалния закон следва да се състои в проверка дали процесният РУП отговаря на действащия ПУП-ПЗ и дали конкретизацията на бъдещото строителство, направена с РУП, отговаря на законовите изисквания.

От събраните по делото доказателства, обяснителната записка към одобрения проект за работен устройствен план и графичната му част, както и от заключението на вещото лице се установява съответствие на изработения РУП с действащия ПУП-ПЗ за процесните имоти, като изрично следва да се знае, че имотите на оспорваните не са засегнати, за което съдът изложи достатъчно съображения.

С нормата на чл. 113, ал. 1 от ЗУТ законът поставя изискване РУП да съответства на ПУП-ПЗ. Обстоятелството, че одобреният Общ устройствен план предвижда устройствена зона Смф, а предвижданията по него са за промяна предназначението на имотите на жалбоподателите в такива за разширяване транспортната структура и озеленяване изцяло изключва тези имоти да са засегнати от оспорваната заповед.

Не се установява одобряването на изготвеният РУП да е извършено при неспазване на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, в които разпоредби са установени нормативите за плътност на застрояването, интензивност на застрояването и процесни на озеленяване за териториите с предвидено средно жилищно строителство, в каквато попадат процесните имоти.

Съгласно чл. 113, ал. 4 от ЗУТ, работният устройствен план определя точно: 1. разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници - съобразно допустимите за съответната устройствена зона плътност и интензивност на застрояване; 2. необходимите силуети, изясняващи: максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти; броя на етажите; формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне.

Съдът не установи тези изисквания на закона да не са спазени с одобрения работен устройствен план. Видно е от представената графична част на РУП и от заключението, че са посочени необходимите силуети, изяснена е максималната височина на сградите, броя на етажите, формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне. Нанесено е разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници - съобразно допустимите за съответната устройствена зона плътност и интензивност на застрояване. Спазени са отстоянията между тях и през улица.

В плана са указани линиите за застрояване, до които задължително се разполагат сградите в УПИ I-835,2048 и УПИ II-2049,2050, кв. 75, м. „Н. 1а и 1б“, СО.

В хода на настоящото производство съдът не намери основание да се съгласи с жалбоподатели, че оспорваната заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017 на гл. архитект на р-н Н., СО е нищожен административен акт. При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при

нищожността – тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани.

След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. Тъй като с оспорваната заповед, не се създават никакви задължения за оспорващите, не се засягат техни права и/или законни интереси, жалбата им за прогласяване нищожността на оспорваната заповед ще се отхвърли като неоснователна. В тази връзка съдът уважава и претенция на ответника за присъждане на разноси в размер на 200 лева, обективизирана в становище от 12.01.2018 г.

По тези съображения съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на Й. Г. Й. и М. П. Й. за прогласяване нищожност на заповед № РНД17-РА50-57/16.10.2017 на гл. архитект на р-н Н., СО, с която е одобрен проект за работен устройствен план /РУП/ за УПИ I-835,2048 и УПИ II – 2049,2050, кв. 75, м.[жк].

ОСЪЖДА Й. Г. Й. и М. П. Й. от С., жк Н., [улица] да заплатят на Столична община сумата 200 (двеста) лева разноси.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия